

Słuchać, rozeznawać, żyć powołaniem Pana

Tydzień Modlitw
o Powołania do Szpitalnictwa
16 - 22 kwietnia 2018

Poniedziałek, 16 kwietnia

Pieśń powołaniowa

Intencja dnia

Panie, zwróć swe pełne miłości spojrzenie na tych wszystkich młodych ludzi, którzy nie wiedzą, gdzie szukać wzorców płodnego życia. Pomóż im rozkochać się w modlitwie i pokornej służbie, tak aby mogli w prawdzie i wolności odpowiedzieć na wezwanie, z jakim się do nich kierujesz i w którym będą Cię mogli odkryć, podobnie jak w osobistym spotkaniu i wsłuchaniu się w potrzeby ich braci i sióstr.

Wprowadzenie

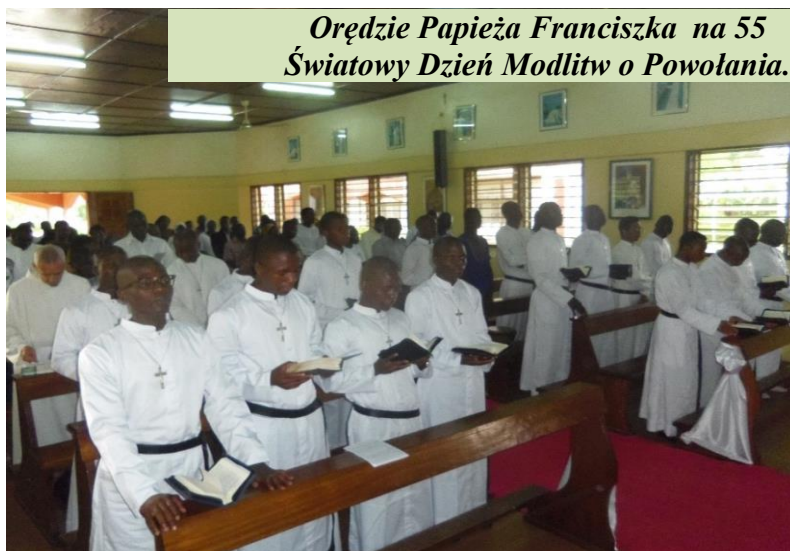
Drodzy Bracia i Siostry

W październiku odbędzie się XV Zwyczajne Zgromadzenie Ogólne Synodu Biskupów poświęcone młodzieży, a zwłaszcza relacjom między młodzieżą, wiarą i powołaniem. Przy tej okazji będziemy mogli zgłębić, w jaki sposób w centrum naszego życia mieści się powołanie do radości, które kieruje do nas Bóg i w jaki sposób jest to „plan Boga wobec mężczyzn i kobiet każdego czasu” (SYNOD BISKUPÓW, XV ZWYCZAJNE ZGROMADZENIE OGÓLNE, Młodzież, wiara i rozeznawanie powołania, Wprowadzenie).

Chodzi o dobrą nowinę, którą zdecydowanie niesie nam na nowo 55. Światowy Dzień Modlitw o Powołania: nie jesteśmy zanurzeni w przypadkowości, ani pociągani serią chaotycznych wydarzeń, ale przeciwnie, nasze życie i nasza obecność w świecie jest owocem Bożego powołania!

Także w tych naszych niespokojnych czasach, tajemnica Wcielenia przypomina nam, że Bóg zawsze wychodzi nam naprzeciw i jest Bogiem-z-nami, przechodząc niekiedy zakurzonymi drogami naszego życia, i rozumiejąc naszą tęsknotę za miłością i szczęściem, wzywa nas do radości. W różnorodności i specyfice każdego powołania, osobistego i kościelnego, chodzi o słuchanie, rozpoznawanie i życie tym Słowem, które wzywa nas z wysoka i pozwalając, by owocowały nasze talenty, czyni nas także narzędziami zbawienia w świecie i ukierunkowuje nas ku pełni szczęścia.

Te trzy aspekty – słuchanie, rozeznanie i życie – stanowią także kontekst początku misji Jezusa, który po dniach modlitwy i zmagania na pustyni odwiedza także swoją synagogę w Nazarecie i tutaj wsłuchuje się w Słowo, rozpoznaje treść misji powierzonej mu przez Ojca i ogłasza, że przyszedł, aby wypełnić ją „dzisiaj” (por. Łk 4, 16-21).

Tekst biblijny: Łk 4, 16-21

Przyszedł również do Nazaretu, gdzie się wychował. W dzień szabatu udał się swoim zwyczajem do synagogi i powstał, aby czytać. Podano Mu księgę proroka Izajasza. Rozwinąwszy księgę, natrafił na miejsce, gdzie było napisane: Duch Pański spoczywa na Mnie, ponieważ Mnie namaścił i posłał Mnie, abym ubogim niósł dobrą nowinę, więźniom głosił wolność, a niewidomym przejrzenie; abym uciśnionych odsyłał wolnymi, abym obwoływał rok łaski od Pana. Zwinąwszy księgę oddał słudze i usiadł; a oczy wszystkich w synagodze były w Nim utkwione. Począł więc mówić do nich: «Dziś spełniły się te słowa Pisma, któreście słyszeli».

Refleksja

„Pozwól rządzić sercu” – mawiał św. Jan Boży. W tym fragmencie z Ewangelii św. Łukasza widzimy, jak rozpoczyna się posługa naszego Pana w Nazarecie, w którym się wychował. W synagodze Pan Jezus czyta fragment Księgi Izajasza, który ukazuje Go jako głosiciela Bożej łaski. Zapowiada uwolnienie z więzienia pojmanych, uzdrowienie chorych, obfitość dóbr dla biednych i potrzebujących; ponieważ łaska będzie dana ubogim, chorym i potrzebującym. W kwestii łaski nasz Pan mówi wprost: „Dziś spełniły się te słowa Pisma” (wers 21). Łaska zstępuje nawet do najgłębszych pokładów nędzy, zajmując ostatnie miejsce.

Jednak, ponieważ łączy się ona z upokorzeniem, człowiek wykorzystuje to, by nią pogardzać. Tak właśnie myślał Nataniel: „Czy może co dobrego być z Nazaretu?” (J 1,47). Owa łaska pokonuje wszelkie trudności, by doprowadzić człowieka do pogodzenia się z Bogiem. Taki był Jezus w synagodze w Kafarnaum wobec człowieka opętanego przez nieczystego ducha; to Chrystus jest tym centrum, Chrystus – przedmiot obietnicy. Budzi on w nas Boże myśli i uczucia, które nie znajdują żadnej odpowiedzi ani zaspokojenia na tym świecie. Oto pełna powołania i proroczej wizji odpowiedź świętego Jana Bożego, z jaką próbował się zwracać do odsuwanych na margines chorych, ubogich i potrzebujących żyjących w jego czasach.

Chwila ciszy

Dziesiątek różańca.

Modlitwa o powołania

Panie, pełni ufności w Twą dobroć, dzięki Ci składamy za łaskę powołania szpitalniczego i dar życia, jaki nieustannie ofiarowujesz ludzkości. Błagamy Cię o nowe powołania, abyśmy mogli sprawić, że dzieło, które powierzyłeś naszemu Ojcu, św. Janowi Bożemu, pozostanie pełne życia i modlitwy.

Prosimy Cię o to, byśmy umieli brać nasze życie we własne ręce, byśmy umieli aspirować do rzeczy najpiękniejszych i najszlachetniejszych, byśmy zachowali zawsze wolność serca.

Pomóż młodym ludziom, otoczonym opieką mądrych i troskliwych formatorów, odpowiedzieć na wezwanie, które kierujesz do każdego z nich, tak, aby mogli zrealizować swoje życie w służbie chorym, ubogim i potrzebującym i w ten sposób osiągnąć Szczęście. Spraw, by mieli serca otwarte na wielkie marzenia, by byli uważni na dobro braci i sióstr.

Niech Najświętsza Maryja Panna, Matka Szpitalnictwa, która usłyszała, przyjęła i żyła Słowem Bożym, które stało się Ciałem, zawsze nas strzeże i nam towarzyszy na naszej drodze. Prosimy Cię o to przez Chrystusa, Pana naszego. Amen!

Wtorek, 17 kwietnia

Pieśń powołaniowa

Intencja dnia

Świat bardzo potrzebuje dzisiaj ludzi powołanych przez Boga i przygotowanych do służenia Mu. Prośmy Pana, by nadal objawiał się młodzieży i by otwierała się ona na Jego wezwanie do służenia chorym, ubogim i potrzebującym braciom i siostram.

Wprowadzenie

Słuchać

Trzeba od razu powiedzieć, że powołanie Pana nie ma w sobie takiej oczywistości jak wiele rzeczy, które możemy usłyszeć, zobaczyć lub dotknąć w naszym codziennym doświadczeniu. Bóg przychodzi w milczeniu i dyskretnie, nie narzucając się naszej wolności. Tak więc może się zdarzyć, że Jego głos jest przytłumiony przez wiele trosk i napięć, które zajmują nasz umysł i serce.

Powinniśmy zatem nastawić się na głębokie wsłuchiwanie się w Jego życiodajne słowo, zwrócić uwagę także na szczegóły naszej codzienności, nauczyć się odczytywania wydarzeń oczyma wiary i pozostawania otwartymi na niespodzianki Ducha Świętego.

Nie możemy odkryć specjalnego i osobistego powołania, jakie Bóg dla nas zaplanował, jeśli pozostajemy zamknięci w sobie samych, w naszych nawykach i apatii, właściwej ludziom, którzy marnując swoje życie w zamkniętym kręgu swego „ja”, tracą szansę na wielkie marzenia i stawanie się protagonistą tej wyjątkowej i oryginalnej historii, jaką Bóg chce napisać wraz z nami.

***Orędzie Papieża Franciszka na 55 Światowy Dzień
Modlitw o Powołania***

Tekst biblijny: Łk 10,38-42

W dalszej ich podróży przyszedł do jednej wsi. Tam pewna niewiasta, imieniem Marta, przyjęła Go do swego domu. Miała ona siostrę, imieniem Maria, która siedziała u nóg Pana i przysłuchiwała się Jego mowie. Natomiast Marta uwijała się koło rozmaitych posług. Przystąpiła więc do Niego i rzekła: «Panie, czy Ci to obojętne, że moja siostra zostawiła mnie samą przy usługiwaniu? Powiedz jej, żeby mi pomogła». A Pan jej odpowiedział: «Marto, Marto, troszczysz się i niepokoisz o wiele, a potrzeba <mało albo> tylko jednego. Maria obrała najlepszą część, której nie będzie pozbawiona».

Refleksja

Chrystus powiedział, że mało jest rzeczy na prawdę niezbędnych; w zasadzie nie ma takich w ogóle. Maria wybrała tę najlepszą część, która nie zostanie jej nigdy odebrana. Ową scenę Ewangelii ukazującą Martę i Marię z Jezusem zbyt często odczytuje się jako parabolę przeciwstawiającą życie aktywne kontemplacyjnemu. Można by powiedzieć, że Chrystus woli to drugie. Jednak jest to stwierdzenie zbyt pochopne. Wydaje się raczej, że rozróżnia On tam z jednej strony postawę pełną nerwowości, zmartwienia, niepokoju, z drugiej zaś strony – prostotę i pokój serca. Marta, której praca jest użyteczna i potrzebna, żyje zamartwiając się, boi się trudności i, przede wszystkim, osądza siostrę. W rzeczywistości Chrystus nie odnosi się do jej zajęcia, lecz do jej nerwowości i braku prostoty. Maria natomiast siedzi przepłeniona pokojem, skupiona dzięki swej prostocie tylko na Słowie Bożym. W tym fragmencie Ewangelii, Maria staje się dla spragnionych Boga wzorem, jak należy słuchać. W tym właśnie kontekście Papież Franciszek nawołuje wszystkich chrześcijan do tego, by nie zagłuszać głosu Boga zmartwieniami, nerwami, troskami... My zaś, mając misję służenia cierpiącemu światu, jesteśmy zachęceni do tego, by nie poddawać się nadmiernemu aktywizmowi, lecz by realizować ją, opierając się na łasce słuchania, tak jak to czynił nasz ojciec św. Jan Boży. Niech Bóg obdarzy nas łaskami potrzebnymi do odpowiedzenia na Jego wezwanie. Amen.

Chwila ciszy

Dziesiątek różańca

Modlitwa o powołania

Panie, pełni ufności w Twą dobroć, dzięki Ci składamy za łaskę powołania szpitalniczego i dar życia, jaki nieustannie ofiarowujesz ludzkości. Błagamy Cię o nowe powołania, abyśmy mogli sprawić, że dzieło, które powierzyłeś naszemu Ojcu, św. Janowi Bożemu, pozostanie pełne życia i modlitwy.

Prosimy Cię o to, byśmy umieli brać nasze życie we własne ręce, byśmy umieli aspirować do rzeczy najpiękniejszych i najszlachetniejszych, byśmy zachowali zawsze wolność serca.

Pomóż młodym ludziom, otoczonym opieką mądrych i troskliwych formatorów, odpowiedzieć na wezwanie, które kierujesz do każdego z nich, tak, aby mogli zrealizować swoje życie w służbie chorym, ubogim i potrzebującym i w ten sposób osiągnąć Szczęście. Spraw, by mieli serca otwarte na wielkie marzenia, by byli uważni na dobro braci i siostr.

Niech Najświętsza Maryja Panna, Matka Szpitalnictwa, która usłyszała, przyjęła i żyła Słowem Bożym, które stało się Ciałem, zawsze nas strzeże i nam towarzyszy na naszej drodze. Prosimy Cię o to przez Chrystusa, Pana naszego. Amen!

Środa, 18 kwietnia

Pieśń powołaniowa

Intencja dnia

Zanosimy do Ciebie, Panie, nasze modlitwy za tych młodych ludzi, którzy pragną za Tobą podążać śladami naszego ojca św. Jana Bożego, lecz mają jeszcze wątpliwości co do powołania szpitalniczego; użyż im światła Twej łaski, by mogli zdecydować się na tę drogę Bożej miłości i czułości.

Wprowadzenie.

Również Jezus został powołany i posłany. Dlatego potrzebował skupienia w milczeniu, słuchał i czytał Słowo w synagodze, i ze światłem i mocą Ducha Świętego objawił w całej pełni jego sens, odnoszący się do Jego własnej osoby i historii ludu Izraela.

Przyjęcie takiej postawy staje się obecnie coraz trudniejsze, ponieważ jesteśmy zanurzeni w hałaśliwym społeczeństwie, w szaleństwie obfitości bodźców i informacji, które wypełniają nasze dni. Zgiełkowi zewnętrznemu, który niekiedy panuje w naszych miastach i dzielnicach, często odpowiada rozproszenie i chaos wewnętrzny, który nie pozwala nam się zatrzymać, aby nacieszyć się smakiem kontemplacji, aby spokojnie zastanowić się nad wydarzeniami naszego życia i, ufając w troskliwy zamysł Boga wobec nas, dokonać owocnego rozeznania.

Ale, jak wiemy, królestwo Boże przychodzi cicho i niepostrzeżenie (por. Łk 17,21), i można przyjąć jego ziarna tylko wówczas, gdy jak prorok Eliasz potrafimy wejść w głębiny naszego ducha, pozwalając, by otworzył się on na niedostrzegalny szmer Bożego powiewu (por. 1 Krl 19, 11-13).

***Orędzie Papieża Franciszka na 55 Światowy Dzień
Modlitw o Powołania***

Tekst biblijny: 1 Krl 19,11-13

Wtedy rzekł: «Wyjdź, aby stanąć na górze wobec Pana!» A oto Pan przechodził. Gwałtowna wichura rozwalająca góry i druzgocąca skały [szła] przed Panem; ale Pan nie był w wichurze. A po wichurze - trzęsienie ziemi: Pan nie był w trzęsieniu ziemi. Po trzęsieniu ziemi powstał ogień: Pan nie był w ogniu. A po tym ogniu - szmer łagodnego powiewu. Kiedy tylko Eliasz go usłyszał, zasłoniwszy twarz płaszczem, wyszedł i stanął przy wejściu do groty. A wtedy rozległ się głos mówiący do niego: «Co ty tu robisz, Eliaszu?»

Refleksja

Głos Pana można usłyszeć, gdy słucha się cierpliwie. Fragment, którego przed chwilą wysłuchaliśmy, ukazuje, w jaki sposób Bóg objawia się nam poprzez codzienne wydarzenia. W jaki sposób objawia się dzisiaj nam, braciom św. Jana Bożego? Czyni to na wiele sposobów w osobach cierpiących: ubogich, chorych, pozbawionych środków do życia, potrzebujących. W jaki jednak sposób możemy to zobaczyć? Odstawiając na bok wszystko, co nas zajmuje, by ofiarować drugiemu człowiekowi cały nasz czas i go wysłuchać. Słuchanie jest prawdopodobnie najpiękniejszym prezentem, jaki można komuś ofiarować. To danie mu do zrozumienia, że jest dla nas ważny, że nam na nim zależy, że jesteśmy szczęśliwi, że istnieje.

Słuchanie kogoś nie polega na pragnieniu, by był jak inni. Polega na nauczaniu się odkrywania jego konkretnych potrzeb. Bycie uważnym na kogoś, kto cierpi, nie oznacza tylko szukania rozwiązania lub wyjaśnienia dla jego cierpienia; oznacza danie mu możliwości, by o tym cierpieniu mógł opowiedzieć i znaleźć swoją własną drogę, by się od niego uwolnić. Oznacza ofiarowanie drugiemu człowiekowi czegoś, czego być może nam nigdy nie dano: uwagi, czasu, serdecznej obecności. Tylko w ten sposób, ucząc się słuchania innych, zaczynamy słuchać siebie samych, naszego ciała i wszystkich naszych emocji.

Chwila ciszy

Dziesiątek różańca

Modlitwa o powołania

Panie, pełni ufności w Twą dobroć, dzięki Ci składamy za łaskę powołania szpitalniczego i dar życia, jaki nieustannie ofiarowujesz ludzkości. Błagamy Cię o nowe powołania, abyśmy mogli sprawić, że dzieło, które powierzyłeś naszemu Ojcu, św. Janowi Bożemu, pozostanie pełne życia i modlitwy.

Prosimy Cię o to, byśmy umieli brać nasze życie we własne ręce, byśmy umieli aspirować do rzeczy najpiękniejszych i najszlachetniejszych, byśmy zachowali zawsze wolność serca.

Pomóż młodym ludziom, otoczonym opieką mądrych i troskliwych formatorów, odpowiedzieć na wezwanie, które kierujesz do każdego z nich, tak, aby mogli zrealizować swoje życie w służbie chorym, ubogim i potrzebującym i w ten sposób osiągnąć Szczęście. Spraw, by mieli serca otwarte na wielkie marzenia, by byli uważni na dobro braci i sióstr.

Niech Najświętsza Maryja Panna, Matka Szpitalnictwa, która usłyszała, przyjęła i żyła Słowem Bożym, które stało się Ciałem, zawsze nas strzeże i nam towarzyszy na naszej drodze. Prosimy Cię o to przez Chrystusa, Pana naszego. Amen!

Czwartek, 19 kwietnia

Pieśń powołaniowa

Intencja dnia

Tobie, Panie, który nieustannie wzywasz do Twoich żniw, powierzamy osoby mające trudności ze znalezieniem swojego powołania. Otwórz ich dusze i serca na Twój głos, tak aby umieli rozeznąć, czego od nich oczekujesz.

Wprowadzenie.

Rozeznawać

Czytając w synagodze w Nazarecie fragment z proroka Izajasza, Jezus rozpoznał treść misji, dla której został posłany i przedstawił ją tym, którzy czekali na Mesjasza: „Duch Pański spoczywa na Mnie, ponieważ Mnie namaścił i posłał Mnie, abym ubogim niósł dobrą nowinę, więźniom głosił wolność, a niewidomym przejrzenie; abym uciśnionych odsyłał wolnymi, abym obwoływał rok łaski od Pana” (Łk 4, 18-19).

Podobnie, każdy z nas może odkryć swoje powołanie jedynie poprzez rozeznanie duchowe, „proces, w którym dana osoba dojrzewa do podjęcia, w dialogu z Bogiem i słuchając głosu Ducha Świętego, podstawowych decyzji, począwszy od tej dotyczącej stanu życia” (SYNOD BISKUPÓW, XV ZWYCZAJNE ZGROMADZENIE OGÓLNE, Młodzież, wiara i rozeznawanie powołania, Cz. II, 2. Dar rozeznania).

***Orędzie Papieża Franciszka na 55 Światowy Dzień
Modlitw o Powołania.***

Tekst biblijny: 1 Sm 3,2-10

Pewnego dnia Heli spał w zwykłym miejscu. Oczy jego zaczęły już słabnąć i nie mógł widzieć. A światło Boże jeszcze nie zagasło. Samuel zaś spał w przybytku Pańskim, gdzie znajdowała się Arka Przymierza. Wtedy Pan zawołał Samuela, a ten odpowiedział: «Oto jestem». Potem pobiegł do Helego mówiąc mu: «Oto jestem: przecież mię wołałeś». Heli odrzekł: «Nie wołałem cię, wróć i połóż się spać». Położył się zatem spać. Lecz Pan powtórzył wołanie: «Samuelu!» Wstał Samuel i poszedł do Helego mówiąc: «Oto jestem: przecież mię wołałeś». Odrzekł mu: «Nie wołałem cię, synu. Wróć i połóż się spać». Samuel bowiem jeszcze nie znał Pana, a słowo Pańskie nie było mu jeszcze objawione. I znów Pan powtórzył po raz trzeci swe wołanie: «Samuelu!» Wstał więc i poszedł do Helego, mówiąc: «Oto jestem: przecież mię wołałeś». Heli spostrzegł się, że to Pan woła chłopca. Rzekł więc Heli do Samuela: «Idź spać! Gdyby jednak kto cię wołał, odpowiedz: Mów, Panie, bo sługa Twój słucha». Odszedł Samuel, położył się spać na swoim miejscu. Przybył Pan i stanąwszy zawołał jak poprzednim razem: «Samuelu, Samuelu!» Samuel odpowiedział: «Mów, bo sługa Twój słucha».

Refleksja

Nasz Pan przychodzi do nas i wzywa nas codziennie. Czynił tak w przeszłości – jak to było w przypadku Samuela – i w dalszym ciągu zachęca nas do wzięcia udziału w Jego planie zbawienia rodzaju ludzkiego (por. 1 Sm 3,4). Czekają tylko na naszą odpowiedź. Już sam fakt wyboru życia zakonnego w służbie potrzebującym ukazuje, że miał miejsce proces rozeznania. Jednak podobnie jak Samuel, wiele osób nie posiada zdolności samodzielnego rozpoznania, stąd też potrzeba towarzyszenia w tym procesie. Czymże jest jednak towarzyszenie bez wsparcia Trójcy Świętej? Aby móc właściwie rozeznąć, potrzeba postawy pełnej pokory, łagodności, wytrwałości, które widzimy u młodego Samuela. Widzimy je również u św. Jana Bożego, który, nie wiedząc, co Jezus miał dokładnie na myśli powołując go, bez znużenia oddawał się Bożej Opatrzności, by na to wezwanie odpowiedzieć. We fragmencie tym Bóg wzywa nas, byśmy się do Niego zbliżyli. Jest to możliwe, gdy ćwiczy się trwanie w ciszy i rozważanie Słowa Bożego. Uczestnicząc w rekolekcjach i adoracjach, mamy okazję odpowiedzieć Bogu „TAK”, dodając: „Mów, bo sługa Twój słucha” (1 Sm 3,10).

Chwila ciszy

Dziesiątek różańca

Modlitwa o powołania

Panie, pełni ufności w Twą dobroć, dzięki Ci składamy za łaskę powołania szpitalniczego i dar życia, jaki nieustannie ofiarowujesz ludzkości. Błagamy Cię o nowe powołania, abyśmy mogli sprawić, że dzieło, które powierzyłeś naszemu Ojcu, św. Janowi Bożemu, pozostanie pełne życia i modlitwy.

Prosimy Cię o to, byśmy umieli brać nasze życie we własne ręce, byśmy umieli aspirować do rzeczy najpiękniejszych i najszlachetniejszych, byśmy zachowali zawsze wolność serca.

Pomóż młodym ludziom, otoczonym opieką mądrych i troskliwych formatorów, odpowiedzieć na wezwanie, które kierujesz do każdego z nich, tak, aby mogli zrealizować swoje życie w służbie chorym, ubogim i potrzebującym i w ten sposób osiągnąć Szczęście. Spraw, by mieli serca otwarte na wielkie marzenia, by byli uważni na dobro braci i siostr.

Niech Najświętsza Maryja Panna, Matka Szpitalnictwa, która usłyszała, przyjęła i żyła Słowem Bożym, które stało się Ciałem, zawsze nas strzeże i nam towarzyszy na naszej drodze. Prosimy Cię o to przez Chrystusa, Pana naszego. Amen!

Piątek, 20 kwietnia

Pieśń powołaniowa

Intencja dnia

Duchu Mądrości, towarzyszysz modym ludziom na etapie rozeznawania powołania. Kontynuuj w nich Swoje dzieło i uwolnij ich serca od wszystkiego, co przeszkadza Twojemu światłu! Niech Twoja łaska pozostanie z nimi także w przyszłości. Otwórz ich serca na realcje sprawiedliwości, współczucia i solidarności.

Wprowadzenie

Powołanie chrześcijańskie ma zawsze wymiar proroczy. Jak świadczy Pismo Święte, prorocy są posyłani do ludu w sytuacji wielkich niedostatków materialnych oraz kryzysu duchowego i moralnego, aby w imieniu Boga skierować słowa nawrócenia, nadziei i pocieszenia. Jak wiatr, który unosi kurz, prorok zakłóca fałszywy spokój sumienia, które zapomniało o Słowie Pana, rozeznaje wydarzenia w świetle Bożej obietnicy i pomaga ludowi dostrzec oznaki jutrzeńki w mrokach historii.

Także dzisiaj bardzo potrzebujemy rozeznania i proroctwa; przewyciężenia pokus ideologicznych i fatalizmu oraz odkrycia w relacji z Panem miejsc, narzędzi i sytuacji, przez które nas wzywa. Każdy chrześcijanin powinien być w stanie rozwijać umiejętność „czytania w swoim życiu” i zrozumienia gdzie i do czego wzywa go Pan, by kontynuował Jego misję.

Orędzie Papieża Franciszka na 55 Światowy Dzień Modlitw o Powołania.

Tekst biblijny: Mk 10 ,17-22

Gdy wybierał się w drogę, przybiegł pewien człowiek i upadłszy przed Nim na kolana, pytał Go: «Nauczycielu dobry, co mam czynić, aby osiągnąć życie wieczne?» Jezus mu rzekł: «Czemu nazywasz Mnie dobrym? Nikt nie jest dobry, tylko sam Bóg. Znasz przykazania: Nie zabijaj, nie cudzołóż, nie kradnij, nie zeznawaj fałszywie, nie oszukuj, czcij swego ojca i matkę». On Mu rzekł: «Nauczycielu, wszystkiego tego przestrzegałem od mojej młodości». Wtedy Jezus spojrział z miłością na niego i rzekł mu: «Jednego ci brakuje. Idź, sprzedaj wszystko, co masz, i rozdaj ubogim, a będziesz miał skarb w niebie. Potem przyjdź i chodź za Mną!» Lecz on spochmurniał na te słowa i odszedł zasmucony, miał bowiem wiele posiadłości.

Refleksja

W tym fragmencie Ewangelii Jezus odpowiada na pytanie pewnego bogatego młodzieńca. Spogląda On z miłością na tego młodego mężczyznę, który od dzieciństwa wiernie przestrzega zaleceń Prawa. Jego serce i szczodrość są niezwykle. Jednakże czegoś mu brakuje. „Idź, sprzedaj, co posiadasz, i rozdaj ubogim (...) Potem przyjdź i chodź za Mną!” Te słowa, wypowiedziane przez Chrystusa i przyjęte z wiarą i wolnością, rodzą coś nowego w życiu tego, kto zostaje wezwany. Jezus wzywa do podążania za Nim, aby z Nim przebywać i doświadczać Jego przyjaźni. To samo wezwanie kieruje do bogatego młodzieńca, lecz ten nie potrafi Go zrozumieć i dokonać tego wyboru w wolności, ponieważ jest przywiązany do swoich bogactw.

Być wolnym to wybierać

Bycie wolnym oznacza dokonywanie wyborów i działanie w zgodzie z własnym sumieniem; każdy jest jednak zobowiązany do tego, by je uwrażliwiać i podejmować decyzje, kierując się dobrem jednostki i ogółu.

Wezwanie Chrystusa jest radykalne, przede wszystkim jednak jest wezwaniem do szczęścia skierowanym do wszystkich ludzi z poszanowaniem ich wolności. Udzielenie pozytywnej odpowiedzi na takie wezwanie wymaga umocnienia swojej wolności poprzez modlitwę i wsłuchiwanie się w Słowo Boże. Wezwanie to wiąże się z naszej strony z odpowiedzią pełną miłości, która pozwala nam trwać wiernie nie dzięki naszym własnym siłom, ale dzięki sile od Boga, która rozwija się w słabości. Właśnie w ten sposób, jako bracia św. Jana Bożego konsekrowani w szpitalnictwie, ukazujemy całym naszym życiem, w wolności, Dobrą Nowinę miłosierdzia Bożego dla ludzkości.

Chwila ciszy

Dziesiątek różańca

Modlitwa o powołania

Panie, pełni ufności w Twą dobroć, dzięki Ci składamy za łaskę powołania szpitalniczego i dar życia, jaki nieustannie ofiarowujesz ludzkości. Błagamy Cię o nowe powołania, abyśmy mogli sprawić, że dzieło, które powierzyłeś naszemu Ojcu, św. Janowi Bożemu, pozostanie pełne życia i modlitwy.

Prosimy Cię o to, byśmy umieli brać nasze życie we własne ręce, byśmy umieli aspirować do rzeczy najpiękniejszych i najszlachetniejszych, byśmy zachowali zawsze wolność serca.

Pomóż młodym ludziom, otoczonym opieką mądrych i troskliwych formatorów, odpowiedzieć na wezwanie, które kierujesz do każdego z nich, tak, aby mogli zrealizować swoje życie w służbie chorym, ubogim i potrzebującym i w ten sposób osiągnąć Szczęście. Spraw, by mieli serca otwarte na wielkie marzenia, by byli uważni na dobro braci i siostr.

Niech Najświętsza Maryja Panna, Matka Szpitalnictwa, która usłyszała, przyjęła i żyła Słowem Bożym, które stało się Ciałem, zawsze nas strzeże i nam towarzyszy na naszej drodze. Prosimy Cię o to przez Chrystusa, Pana naszego. Amen!

Sobota, 21 kwietnia

Pieśń powołaniowa

Intencja dnia

Prosimy Cię, Panie, rozpal serca ludzi tego świata, których porusza troska o słuźenie ich braciom i siostrzom znajdującym się w potrzebie. Zachowaj w nich ducha pełnego zaangażowania, by miłosierdzie okazane przez Chrystusa mogło się pełniej objawić w naszym świecie.

Wprowadzenie

Życ

Wreszcie, Jezus ogłasza nowość chwili terażniejszej, która zachwyci wielu, a usztywni innych: czas się wypełnił, a On jest Mesjaszem ogłoszonym przez Izajasza, namaszczonego, by uwolnić jeńców, przywrócić wzrok niewidomym i głosić miłosierzną miłość Boga do każdego stworzenia. Właśnie „dziś spełniły się te słowa Pisma, któreście słyszeli” (Łk 4, 20), stwierdza Jezus.

Radość Ewangelii, która otwiera nas na spotkanie z Bogiem i z braćmi, nie może czekać na nasze opieszałości i lenistwa; nie dotrze do nas, jeśli pozostaniemy w oknie, z wymówką, że wciąż czekamy na dogodny czas; nie wypełni się dla nas, jeśli nie podejmiemy dziś właśnie ryzyka wyboru. Powołanie jest dziś! Chrześcijańska misja jest dla terażniejszości! I każdy z nas jest powołany – do życia świeckiego w małżeństwie, do kapłaństwa w posłudze ołtarza czy do życia w szczególnej konsekracji – aby stać się świadkiem Pana, tu i teraz.

W rzeczywistości, to „dziś” głoszone przez Jezusa zapewnia nas, że Bóg nieustannie „zstępuje”, aby zbawić nasze człowieczeństwo i uczynić nas uczestnikami swojej misji. Pan nadal wzywa do życia z Nim i do pójścia za Nim w relacji specjalnej bliskości, na Jego bezpośrednią słuźbę. A jeśli daje nam do zrozumienia, że powołuje nas do poświęcenia się całkowicie Jego Królestwu, nie możemy się lękać! Poświęcenie się całkowite, na zawsze Bogu i słuźbie braciom jest piękne i jest wielką słuźką.

***Orędzie Papieża Franciszka na 55 Światowy Dzień
Modlitw o Powołania.***

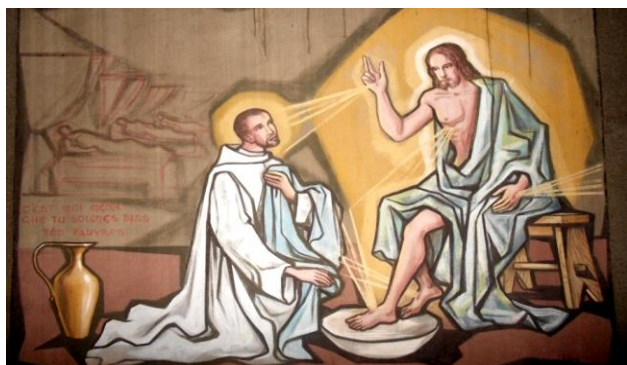
Tekst biblijny: J 13, 12-17

A kiedy im umył nogi, przywdział szaty i znów zajął miejsce przy stole, rzekł do nich: «Czy rozumiecie, co wam uczyniłem? Wy Mnie nazywacie "Nauczycielem" i "Panem" i dobrze mówicie, bo nim jestem. Jeżeli więc Ja, Pan i Nauczyciel, umyłem wam nogi, to i wyście powinni sobie nawzajem umywać nogi. Dałem wam bowiem przykład, abyście i wy tak czynili, jak Ja wam uczyniłem. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Sługa nie jest większy od swego pana ani wysłannik od tego, który go posłał. Wiedząc to będziecie błogosławieni, gdy według tego będziecie postępować.

Refleksja

Mamy tu do czynienia z fragmentem, który ukazuje całkowity dar i oddanie Chrystusa. Daje On w ten sposób swoim uczniom przykład służby i daru z samego siebie dla tych, których się kocha. To całkowite oddanie jest widoczne w naszej codziennej opiece szpitalniczej realizowanej przez braci szpitalnych. Każdy brat, w konkretnej rzeczywistości swojego życia, jako osoba konsekrowana i w kontekście wspólnoty, w której żyje, podejmuje trud bycia świadkiem owej służby Chrystusa – dzięki swojej miłości i szczególnej trosce o współbraci, o chorych, ubogich i potrzebujących, wyrażanej poprzez codzienną opiekę, jaką ich otacza.

Wezwani do tego, by żyć na podobieństwo Chrystusa pośród naszych braci, otrzymujemy od naszego Pana przykład do naśladowania, by móc za Nim podążać. Czy to w ogóle możliwe, by, tak po ludzku, nie było to trudne? Dostrzegając tę trudność, Chrystus sytuuje się ponad nią i ukazuje nam, że jest to łatwe, gdy wiemy, dlaczego tak czynimy. „Wiedząc to będziecie błogosławieni, gdy według tego będziecie postępować”. Św. Jan Boży mówi to nam jasno: „jeżeli zobaczylibyśmy, jak wielkie jest miłosierdzie Boże, nie przestalibyśmy nigdy czynić dobro, jak długo jest to możliwe; ponieważ podczas gdy my przez miłość do Niego dajemy biednym to, co On sam nam daje, On obiecuje nam sto za jedno w szczęściu, które przyrzekł nam w błogosławionej wieczności.

Bóg w swej nieskończonej miłości posłał nam, swego Syna, który przyjął postać sługi, by oddać się nam w służbę w całkowitym darze miłości. Bóg zachęca nas, byśmy „czynili tak jak On”. „Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego” (Mt 22,39). Chrystus teraz także chce nam służyć, schodząc do najgłębszych zakamarków naszych niedoskonałości, by pomóc nam z nich wyjść. Bezwarunkowa służba i doskonała miłość to cechy posługi Chrystusa wobec nas i nasz ojciec i Założyciel św. Jan Boży czynił słusznie, naśladowując Chrystusa w miłości i opiece świadczonej wszystkim, którzy jej potrzebowali. Jest to jedna z cech, które powinny wyróżniać braci św. Jana Bożego w dzisiejszym świecie.

Chwila ciszy

Dziesiątek różańca

Modlitwa o powołania

Panie, pełni ufności w Twą dobroć, dzięki Ci składamy za łaskę powołania szpitalniczego i dar życia, jaki nieustannie ofiarowujesz ludzkości. Błagamy Cię o nowe powołania, abyśmy mogli sprawić, że dzieło, które powierzyłeś naszemu Ojcu, św. Janowi Bożemu, pozostanie pełne życia i modlitwy.

Prosimy Cię o to, byśmy umieli brać nasze życie we własne ręce, byśmy umieli aspirować do rzeczy najpiękniejszych i najszlachetniejszych, byśmy zachowali zawsze wolność serca.

Pomóż młodym ludziom, otoczonym opieką mądrych i troskliwych formatorów, odpowiedzieć na wezwanie, które kierujesz do każdego z nich, tak, aby mogli zrealizować swoje życie w służbie chorym, ubogim i potrzebującym i w ten sposób osiągnąć Szczęście. Spraw, by mieli serca otwarte na wielkie marzenia, by byli uważni na dobro braci i sióstr.

Niech Najświętsza Maryja Panna, Matka Szpitalnictwa, która usłyszała, przyjęła i żyła Słowem Bożym, które stało się Ciałem, zawsze nas strzeże i nam towarzyszy na naszej drodze. Prosimy Cię o to przez Chrystusa, Pana naszego. Amen!

Niedziela, 22 kwietnia

Pieśń powołaniowa

Intencja dnia

Panie Boże, Ojczy nasz, dzięki Ci składamy za Twą miłość i opiekę w dziełach szpitalniczych. Pomagaj szczególnie tym, którzy służą Ci w Rodzinie Szpitalnej, przeżywając swoje powołanie z miłością i radością pośród ubogich, chorych i potrzebujących.

Wprowadzenie

Pan nadal dziś powołuje do pójścia za Nim. Nie wolno nam czekać, aż będziemy doskonali, żeby odpowiedzieć naszym wielkodusznym „oto jestem”, ani też przerażać się naszymi ograniczeniami i grzechami, ale musimy przyjąć z otwartym sercem głos Pana. Usłyszeć Go, rozpoznać naszą osobistą misję w Kościele i w świecie, i wreszcie żyć nią dzisiaj, w tym świecie, który daje nam Bóg.

Niech Najświętsza Maryja Panna, młoda niewiasta z prowincjonalnego Nazaretu, która usłyszała, przyjęła i żyła Słowem Boga, które stało się ciałem, zawsze nas strzeże i nam towarzyszy na naszej drodze.

Orędzie Papieża Franciszka na 55 Światowy Dzień Modlitw o Powołania.

Tekst biblijny: J 10, 11-18

Ja jestem dobrym pasterzem. Dobry pasterz daje życie swoje za owce. Najemnik zaś i ten, kto nie jest pasterzem, którego owce nie są własnością, widząc nadchodzącego wilka, opuszcza owce i ucieka, a wilk je porywa i rozprasza; dlatego, że jest najemnikiem i nie zależy mu na owcach. Ja jestem dobrym pasterzem i znam owce moje, a moje Mnie znają, podobnie jak Mnie zna Ojciec, a Ja znam Ojca. Życie moje oddaję za owce. Mam także inne owce, które nie są z tej owczarni. I te muszą przyprowadzić i będą słuchać głosu mego i nastanie jedna owczarnia, jeden pasterz. Dlatego miłuje Mnie Ojciec, bo Ja życie moje oddaję, aby je [potem] znów odzyskać. Nikt Mi go nie zabiera, lecz Ja od siebie je oddaję. Mam moc je oddać i mam moc je znów odzyskać. Taki nakaz otrzymałem od mojego Ojca».

Refleksja

Dzisiaj Pan Jezus ukazuje nam swoje zdecydowanie. Mówi o swoich cechach, o swoim oddaniu: „Ja jestem dobrym pasterzem”. Odnosi się tu wyraźnie do rozdziału 34 Księgi Ezechiela: „bo nie było pasterza, pasterze zaś nie szukali owiec moich, bo pasterze sami siebie paśli, a nie paśli moich owiec. (...) Oto Ja sam będę szukał moich owiec i będę miał o nie pieczę. (...) Ja sam będę paść moje owce (...) dlatego chcę pomóc moim owcom, by już więcej nie stawały się łupem” (Ez 34,8; 34,11; 34,15; 34,22). Zachęca nas, byśmy słuchali Jego głosu: „W miłości braterskiej nawzajem bądźcie życzliwi!” (Rz 12, 10). „Bądźcie dla siebie nawzajem dobrzy i miłosierni! Przebaczajcie sobie, tak jak i Bóg nam przebaczył w Chrystusie” (Ef 4,32). Gdy wprowadzimy te słowa w życie, będziemy dobrymi pasterzami dla naszych owiec: chorych, ubogich, potrzebujących. Można również dawać dobry przykład życia chrześcijańskiego młodym ludziom odbywającym formację, być dobrym zakonnikiem we wspólnocie Kościoła, stając się w ten sposób szczególnym świadkiem śmierci i zmartwychwstania Jezusa. Będziemy wówczas w stanie zachęcić naszą postawą młodych ludzi do pozytywnej odpowiedzi na Jego wezwanie i do naśladowania Go w naszych wspólnotach zakonnych i kościelnych. Jest zatem rzeczą niezbędną, by odbudować braterskie relacje, w których każdy przyczyni się do tego, że będzie królowała pogodna atmosfera wspólnego życia i wzajemnego zrozumienia, na podobieństwo Pierre’a Velasco i Antoine’a Martin, którzy po tym, jak się pogodzili, zgodzili się żyć w tej samej wspólnocie i wzajemnie się wspierali.

W momentach, gdy któryś z braci czuje się samotny lub traci motywację, warto przypomnieć sobie o potrzebie pielęgnowania cnót potrzebnych we wszystkich relacjach międzyludzkich: można na przykład wykazać się dobrym wychowaniem, uprzejmością, szczerością, opanowaniem, delikatnością, poczuciem humoru, umiejętnością dzielenia się.

To jest zatem to, co faktycznie uczyni z nas „jedną owczarnię, idącą za jednym pasterzem”, jedną wspólnotę o jednym charyzmacie; co pomoże nam przyjmować licznych młodych ludzi, którzy sprawią, że charyzmat szpitalnictwa pozostanie żywy wśród ubogich, chorych i potrzebujących.

Chwila ciszy

Dziesiątek różańca

Modlitwa o powołania

Panie, pełni ufności w Twą dobroć, dzięki Ci składamy za łaskę powołania szpitalniczego i dar życia, jaki nieustannie ofiarowujesz ludzkości. Błagamy Cię o nowe powołania, abyśmy mogli sprawić, że dzieło, które powierzyłeś naszemu Ojcu, św. Janowi Bożemu, pozostanie pełne życia i modlitwy.

Prosimy Cię o to, byśmy umieli brać nasze życie we własne ręce, byśmy umieli aspirować do rzeczy najpiękniejszych i najszlachetniejszych, byśmy zachowali zawsze wolność serca.

Pomóż młodym ludziom, otoczonym opieką mądrych i troskliwych formatorów, odpowiedzieć na wezwanie, które kierujesz do każdego z nich, tak, aby mogli zrealizować swoje życie w służbie chorym, ubogim i potrzebującym i w ten sposób osiągnąć Szczęście. Spraw, by mieli serca otwarte na wielkie marzenia, by byli uważni na dobro braci i sióstr.

Niech Najświętsza Maryja Panna, Matka Szpitalnictwa, która usłyszała, przyjęła i żyła Słowem Bożym, które stało się Ciałem, zawsze nas strzeże i nam towarzyszy na naszej drodze. Prosimy Cię o to przez Chrystusa, Pana naszego. Amen!

ORDINE OSPEDALIERO | di
SAN GIOVANNI DI DIO